

KIRJALLISEN TYÖN OHJE

Tarvittaessa alaotsikko

Tiivistelmä Tiina

Opiskelijanumero

Opintojakson nimi, koodi ja laajuus

Hoitotieteen ja terveyshallintotieteen

tutkimusyksikkö

Tutkinto-ohjelma

Oulun yliopisto

Tammikuu 2018

Oulun yliopisto

LTK, Hoitotieteen ja terveyshallintotieteen tutkimusyksikkö/tutkinto-ohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Tiivistelmä Tiina:

Tähän kirjoitetaan tutkielman nimi

Pro gradu tutkielma: 14 sivua, 2 liitettä
Tammikuu 2018

Tiivistelmä on tiivis kuvaus tutkimuksen olennaisista asioista. Se on 1-sivuinen (A4) ja kirjoitettu kokonaisin lausein ja rivivälillä 1. Tiivistelmässä ei käytetä tekstin muotoiluja (lihavoitua yms.) eikä lähdeviittauksia. Sanamäärä tiivistelmissä on usein 150–200 sanaa. Esimerkki tiivistelmän rakenteesta on esitetty liitteissä 1–2. Tiivistelmän alareunaan merkitään 3–5 sisältöön liittyvää avainsanaa (liite 1), jotka löytyvät Hoidokki-Hoitotyön asiasanastosta (http://www.shks.fi/hoidokki_hoitotyön_asiasanasto/) ja MedicalSubjectHeadings of Index Medicuksesta (<http://www.nlm.nih.gov/mesh/meshhome.html>).

Tiivistelmästä tehdään pro gradu -tutkielmaan englanninkielinen sanasta sanaan käännetty versio (*Abstract*) (liite 2), jonka kieli on tarkistettava.

Sisältö

Tiivistelmä

Abstract

1	JOHDANTO	1
2	KIRJALLISEN TYÖN ULKOASU	2
3	TEKSTIN ASETTELU JA MUOTOILU	3
3.1	Tekstin asettelu	3
3.2	Tekstin muotoilu	3
	Otsikkotasoa 2,	4
3.3	Taulukot ja kuviot	4
3.4	Alaviittausten käyttö	6
4	LÄHDE- JA LIITEMERKINNÄT SEKÄ LYHENTEET	7
4.1	Lähdeviitteet	7
4.2	Lähdeluettelo	10
4.3	Liitteiden merkintä	11
4.4	Lyhenteiden merkintä	11
	LÄHTEET	13

1 JOHDANTO

Nämä kirjoitusohjeet on tarkoitettu käytettäväksi kaikissa muissa Terveystieteen laitoksella tehtävissä kirjallisissa töissä, paitsi väitöskirjoissa. Sivut on muotoiltu siten, että niitä voidaan käyttää esimerkkinä kansilehdestä lähtien.

Johdanto nimensä mukaisesti johdattaa lukijan aiheeseen eli esittelee tutkimuksen lähtökohdan ja taustan. Sen tulisi vastata kysymyksiin, mitä tutkitaan, miten tutkitaan ja miksi tutkitaan (perustelut valinnalle esimerkiksi teoreettinen merkitys, yhteiskunnallinen tärkeys, henkilökohtainen kiinnostus). Johdannon tarkoituksena on myös herättää lukijan kiinnostus kyseessä olevaan työhön. Hyvä johdanto on luettavissa itsenäisenä lukuna, ei ole liian laaja ja etenee loogisesti. Johdanto myös johdattelee tutkimuksen rakenteeseen, mutta ei paljasta tuloksia. Johdanto voi olla helpompi kirjoittaa vasta lopuksi.

2 KIRJALLISEN TYÖN ULKOASU

Kansilehden keskikohtaan merkitään työn nimi **LIHAVOITUNA SUURAAKKO-SILLA**. Mahdollinen alaotsikko kirjoitetaan pienillä kirjaimilla. Otsikon tulee kertoa mahdollisimman lyhyesti ja ytimekkäästi, mitä työ käsittelee. Oikeaan alareunaan sijoitetaan kirjoittajien nimi, työntaso, tutkimusyksikkö ja tutkinto-ohjelman nimi, yliopisto, kuukausi ja vuosi.

Kansilehden jälkeen tulee **Tiivistelmä**. Tiivistelmästä tehdään pro gradu -tutkielmaan englanninkielinen sanasta sanaan käännetty versio (Abstract) (liite 2), jonka kieli on tarkistettava. Tiivistelmän jälkeen tulee sisällysluettelo (Sisältö). Sisällysluettelo rakentuu päälukujen ja niiden alalukujen otsikoista. Lukujen otsikoiden kuvaavat lyhyesti myös luvun keskeistä tutkimustulosta. Sisältö tulee lisätä Word -tekstinkäsittelyn sisällysluettelotyökalulla.

Mikäli työssä on runsaasti kuvioita ja/tai taulukoita, ne voidaan listata omalle sivulle. Luettelu *kuvioista ja taulukoista* sijoitetaan sisällysluettelon jälkeen. *Sivunumerointi* aloitetaan Johdanto -sivulta, mutta ensimmäinen numeroitu sivu on vasta Johdanto -sivun jälkeinen sivu. Sivun numerointi päättyy lähdeluettelon viimeiselle lehdelle.

Paitsi työn sisältö, myös sen kieli ja ulkoasu ovat osa arviointiperusteita. Tutkielma kirjoitetaan asiatyylillä ja siinä pyritään selkeisiin ja yksiselitteisiin lauserakenteisiin. Oikeakielisyyteen ja oikeinkirjoitukseen on syytä kiinnittää huomiota.

3 TEKSTIN ASETTELU JA MUOTOILU

Kirjallisten töiden ulkoasuun liittyvät ohjeet on laadittu yhtenäistämään opinnäytetöiden ja tutkimusraporttien ulkoasua sekä helpottamaan kirjoitusta. Seuraavassa esitetään ohjeet tekstin asettelusta ja muotoilusta, taulukoiden ja kuvioiden laadinnasta sekä alaviittaustekniikan käytöstä.

3.1 Tekstin asettelu

Kirjallisissa töissä käytettävä riviväli on varsinaisessa **tekstissä 1.5** ja **tiivistelmässä 1**. Uusi pääotsikko aloitetaan aina uudelta sivulta. Pääotsikoiden ja alaotsikoiden jälkeen jätetään yksi tyhjä riviväli sekä kappaleet erotetaan toisistaan yhdellä tyhjällä rivivälillä. Kappaleet ja otsikot alkavat vasemmasta reunasta ilman sisennystä. Teksti asetellaan siten, että vasemman marginaalin leveys on 4 cm, oikean 2 cm ja ylä- ja marginaalien 2,5 cm.

Mahdolliset haastatteluesimerkit kerätystä aineistosta eli autenttiset lainaukset sisennetään ja kirjoitetaan rivivälillä 1. Ne erotetaan yhdellä tyhjällä rivillä molemmin puolin muusta tekstistä. Lainauksia ei kursivoida.

3.2 Tekstin muotoilu

Alla olevaan laatikkoon on koottu tekstin ulkoasuun liittyvät vaatimukset. Kirjallisissa töissä voi käyttää Word (2007, 2010) -tekstinkäsittelyohjelmaa, jolloin tekstin asetukset ovat ohjelman asetukset.

Taulukko 1. Tekstin ulkoasuvaatimukset

Ulkoasu:	Muotoilu:
Kirjasinlaji	Times New Roman14, alaotsikko 12
Palstakoko	reunat tasoitettuna
Kirjasinkoko tekstissä	12
Kirjasinkoko alaviitteessä	8
Kirjasinkoko taulukoissa	10
Sivunumero	oikealla ylhäällä
Tavutus:	käytetään
Pääotsikko	OTSIKKOTASO 1, Times New Roman14
1. asteen alaotsikko	Otsikkotaso 2, Times New Roman 12
2. asteen alaotsikko	<i>Otsikkotaso 3, Times New Roman 12</i>
3. asteen alaotsikko	<i>Otsikkotaso 4, Times New Roman12</i>
Liite	Times New Roman, 12

3.3 Taulukot ja kuviot

Taulukot, kuvat ja kuviot tulee aina otsikoida. Otsikkoon voi liittyä taulukkoa, kuvaa tai kuvioita selostavaa tekstiä, mutta tekstin tulee olla lyhyt. Taulukkoa on syytä käyttää silloin, kun esitettävää numeromateriaalia on paljon ja/tai lukujen täytyy olla eksakteja.

Kuviot on graafinen esitystapa, jolla voidaan esittää tilastollisia asioita usein taulukkoa havainnollisemmin. Kuvioon ei kuitenkaan ole mahdollista sisällyttää yhtä paljon ja täsmällistä informaatiota kuin taulukkoon. Kuviot sopivat hyvin myös vertailuihin sekä käsitteiden välisten suhteiden ja ajallisen kehityksen kuvaamiseen.

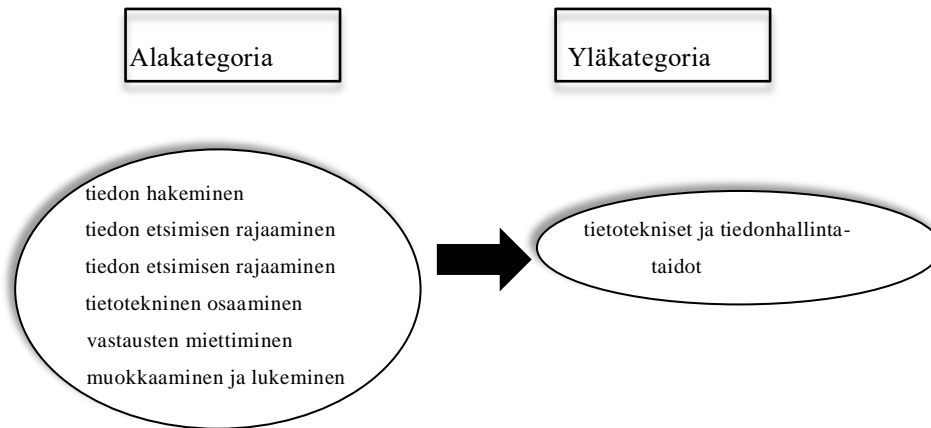
Taulukot, kuvat ja kuviot numeroidaan juoksevin numeroin. Taulukon otsikko asetetaan yläpuolelle ja kuvan tai kuvion otsikko niiden alapuolelle. Taulukon, kuvan ja kuvion tulee olla ymmärrettävä myös irrallaan tekstistä, mutta tekstissä tulee olla siihen viittaus. Katso esimerkit: taulukko 1, taulukko 2, kuvio 1.

Taulukko 2. Verkkohoitajien valmiudet ja kehitystarpeet kolmen kuukauden työkokemuksen jälkeen.

Verkkohoitajien valmiudet	Verkkohoitajien kehittymistarpeet
Työhön sitoutuminen	Laaja-alaisten tieto- ja taitoperustan kehittäminen
Persoonallisuus	lääketieteelliset tiedot
Kehittymisvalmius	tietotekniset ja tiedonhakutaidot
Monitieteellinen tietoperusta	kirjallinen ilmaisutaito
Verkkolukutaito	vuorovaikutustaidot
Asiakaspalvelutaidot	
Itsenäisyys ja yhteistyötaidot	

Taulukko 3. Tutkimukseen osallistuneiden (N=280) taustatiedot.

Taustamuuttuja	N	%
Sukupuoli		
Mies	189	67
Nainen	91	33
Ikä		
35–54	79	28
55–64	114	41
65–74	87	31
Siviilisääty		
Naimisissa tai avoliitto	280	75
Naimaton	20	7
Eronnut	36	13
Leski	14	5

Kuvio 1. Tietotekniset ja tiedonhallintataidot -yläkategorian muodostuminen.

3.4 Alaviittausten käyttö

Alaviittaustekniikkaa on hoitotieteessä käytetty viime vuosina etenkin historian, antropologian ja filosofian teoreettisissa tutkimuksissa. Alaviittauksessa noudatetaan samaa lähdeviittaustapaa kuin sisäviittauksissa. Jos viittaus koskee vain yhtä välittömästi edellistä virkettä, viitenumero tulee ennen viitatus virkkeen loppupistettä. Viittauksen kohdistuessa useaan edeltävän tekstin virkkeeseen, viitenumero sijoitetaan välittömästi viimeisen viitatus virkkeen loppupisteen jälkeen.

Esimerkki 1. viittaustekniikan käytöstä

Tarkoituksenani on teoreettisesti pohtia hoitotyön etiikan luonnetta Caron Gilliganin (1936-) välittämisen¹etiikan (*ethic of care*) avulla.

Winch (1979) toteaaakin, että filosofinen spekulatio eli filosofiset kysymykset pyörivät suuressa määrin tiettyjen kielellisten ilmausten oikean käytön ympärillä. Käsitteiden selventäminen merkitsee suureksi osaksi kielellisten sekaannusten selventämistä.²

¹ Välittäminen on eettinen orientaatio. Sillä en viittaa ainoastaan yksittäiseen välittämisen toimintaan vaan eettiseen ajattelun perustaan.

² Winchin mukaan filosofian tehtävänä on poistaa kielellisiä sekaannuksia. Kun tutkija saa kokemusperäistä ja havaintoihin perustuvaa tietoa, kieli on korvaamaton väline tässä prosessissa, ja filosofia poistaa ristiriitoja puheen alueelta. (Winch 1979, 12.)

4 LÄHDE- JA LIITEMERKINNÄT SEKÄ LYHENTEET

Kirjallisessa työssä lähdeviitteet ja -luettelo ovat olennaisia tieteellisyyden kriteereitä. Lukijalla täytyy olla mahdollisuus tarkistaa tutkimuksessa esitetyt faktat ja väitteet. Lähdeviitteiden ja -luettelon avulla annetaan kunnia myös muille tutkijoille, joiden aiemmin esittämiä tietoja, selityksiä, johtopäätöksiä ja ideoita käytetään. Kaikki toteamukset, joita ei ole lähdeviitteillä kirjattu, käsitetään tekijän omaksi tekstiksi. Seuraavaksi esitetään esimerkit tekstin lähdeviitemerkinnöistä, lähdeluettelosta sekä liitteiden ja lyhenteiden kirjaamisesta.

4.1 Lähdeviitteet

Lähdeviite sijoitetaan suoraan lainatun tai referoidun tekstin yhteyteen sulkeisiin. Viitteessä mainitaan teoksen tai artikkelin kirjoittajan sukunimi (puuttuessa julkaisijayhteisö) ja tekstin ilmestymisvuosi sekä mahdolliset sivunumerot. Sivut merkitään silloin, kun niillä selvästi viitataan tietyille lähteen sivuille. Mikäli lähdemerkinnällä viitataan *vain edeltävään virkkeeseen*, piste sijoitetaan sulkumerkkien jälkeen. Jos lähdemerkinnällä viitataan *useampaan edeltävään virkkeeseen*, piste merkitään ennen lähdemerkintöjä ja ennen viimeistä sulkumerkkiä.

Esimerkki 1. Viittaus tekstin lopussa tai tekstiin upotettuna

Dementiaoireisille ihmisille tarjotut palvelut heijastelevat laajemmin sitä käsitystä, joka meillä on näiden ihmisten tarpeista (Topo 2007).

Topon (2007) mukaan dementiaoireisille ihmisille tarjotut palvelut heijastelevat laajemmin sitä käsitystä, joka meillä on näiden ihmisten tarpeista.

Esimerkki 2. Viittaus yhteen tai useampaan virkkeeseen, huomaa pisteen paikka.

Kun on haluttu kuvata ja selvittää hoidon tuloksia ihmisten terveydelle, on viime aikoina käytetty elämänlaadun käsitettä (Kind 2001).

Vaikka että elämänlaatuun liittyvien tutkimusten tulokset ovatkin olleet ristiriitaisia, elämänlaatu on tunnustettu huomionarvoiseksi kysymykseksi hoitotyössä. Erityisen merkitykselliseksi elämänlaadun kysymys on nähty nimenomaan ikääntyvien hoidossa. (Sarvimäki & Stenbock-Hult 2000.)

Esimerkki 3. Suora lainaus

Suora lainaus erotetaan varsinaisesta tekstistä kirjoittamalla se sisennettynä, rivivälillä yksi ja siinä mainitaan sivunumero. Suoria lainauksia käytetään vain silloin, kun lähde tai tutkimus ilmaisee jonkin asian sellaisessa muodossa, että sen esiin tuomisen katsotaan olevan merkityksellistä.

Vaaraman (1995, 52) kuvaa vanhuspolitiikan hyvinvointivaiheen aikana uudistuvaa vanhuskuvaa seuraavasti:

Positiivinen näkemys vanhuudesta hyväksyy sen tosiasian, että väestö vanhenee. Vanheneva väestö nähdään minipuolisena resurssina ja tulevaisuudessa myös ikääntyvien yhteiskunnassa myönteisenä.

Esimerkki 4. Tekijöitä kaksi tai useampi

Tekijöitä on kaksi, ne liitetään tekstin sisällä yhteen käyttäen ja -sanaa. Kolme tekijää, niin tekstin sisällä mainitaan ensimmäisen tekijän sukunimi ja muut korvataan lyhenteellä ym.

Lähdeviitemerkinnöissä toimitaan seuraavalla tavalla: kaksi tekijää, ne liitetään yhteen &-merkillä. Kun on kolme tekijää tai useampi, niin mainitaan vain ensimmäisen tekijän sukunimi ja muut korvataan lyhenteellä ym. Lähdeviitteet merkitään ikäjärjestyksessä vanhimmasta lähtien.

Viramon ja Sulkavan (2002) mukaan muita tavallisia dementoivia sairauksia ovat verenkiertoperäiset dementia sekä Lewyn kappale -tauti.

Sormusen ym. (2004) tutkimustulosten mukaan...

Tutkimusten mukaan fyysisten rajoitteiden käytöllä ei pystytä estämään vanhusten kaatumista (Dunn & Gallinagh 2002, Hamers ym. 2004, Kallin ym. 2005).

Esimerkki 5. Toissijaiseen lähteeseen viittaaminen

Toissijaisiin eli toisen käden lähteisiin viittaamisesta tulisi välttää. Toissijaisen lähteen käyttö tulee ilmetä viittauksesta. Merkintätapa on esimerkiksi seuraava: McClintockin (1985) mukaan luokkiin ja numeroihin keskittyminen rohkaisee tukijoita olemaan kiinnittämättä huomiota eroon (Keller 1988). Eli edellä mainitussa tapauksessa kirjoittaja on lukenut Kelleriä, joka on viitannut McClintockiin.

Esimerkki 6. Saman tekijän samana vuonna ilmestyneet lähteet (erotetaan toisistaan pienellä kirjaimella a, b, c...)

Omaiset kokevat fyysisen rajoittamisen lisäävän vanhuksen turvallisuudentunnetta, mutta loukkaavan vanhuksen itsemääräämisoikeutta (Gallinagh ym. 2001a, 2001b).

Esimerkki 7. Lait, komiteanmietinnöt ja direktiivit

Ympäristösuojelulain 1. luvun 1. §:n mukaan on pyrittävä ehkäisemään ympäristön pilaantumista sekä poistamaan ja vähentämään pilaantumisesta aiheutuvia vahinkoja (Ympäristösuojelulaki 2000/86).

Esimerkki 8. Lähteellä ei ole henkilötekijää

Kasvu vanhemmaksi ei tapahdu itsestään, vaan se edellyttää vanhemman ja lapsen vuorovaikutusta ja yhdessä olemista (Sosiaali- ja terveysministeriö 2004).

Esimerkki 9. Elektronisiin lähteisiin viittaaminen

Lue tätä rinnakkain lähdeluettelo-esimerkkien kanssa. Pääsääntönä on, että sähköisiin lähteisiin viitataan samoin kuin paperimuotoisiin. Lähdeluettelosta lukija voi tarkistaa, millaisesta lähteestä on kyse.

Terveyskeskusten vuodeosastoilla hoidettiin vuonna 2010 yli 150 000 potilasta, joista noin 16 500 oli hoidossa vuoden lopussa. (STV2010).

Sairaanhoitajaliiton (2005) mukaan yrittäjäsairaanhoitajaksi liittynyt on samalla myös yrittäjäsairaanhoitajaverkoston jäsen.

4.2 Lähdeluettelo

Lähdeluettelon laadinnassa suositellaan käytettäväksi viitteidenhallintaohjelmistoa (RefWorks), josta valitaan *Acta Universitatis Ouluensis*-sarjan mukaiset asetukset.

Lähteet merkitään **aakkosjärjelykseen** tekijöiden mukaan ja ryhmitellään seuraavasti: Jos kahdella tai useammalla lähteellä on samat tekijät, ne järjestetään aikajärjestykseen. Jos tekijällä on samana vuonna esimerkiksi kaksi julkaisua, lisätään vuosiluvun perään toiseen a ja toiseen b.

Tiedot merkitään siinä muodossa kuin ne esiintyvät nimiölehdellä. Painetut ja painamattomat lähteet ryhmitellään erikseen. Jos julkaisusta tai teoksesta on paperinen ja elektroninen versio, julkaisun lähdeluetteloon laitetaan www- linkki, sen mukaan kumpaa kirjoittaja on käyttänyt.

Lähdeluettelon **riviväli on yksi** ja otsikko on **LÄHTEET**.

Esimerkki 1: Artikkelit

Barlow JH, Cullen LA & Rowe IF (2002) Educational preferences, psychological well-being and self-efficacy among people with rheumatoid arthritis. *Patient Education and Counseling* 46(1): 11–19.

Carpenter DM, DeVellisRF, Fisher EB, DeVellis BM, Hogan SL & Jordan JM (2010) The effect of conflicting medication information and physician support on medication adherence for chronically ill patients. *Patient Education and Counseling*81(2): 169–176.

Kääriäinen M & Kyngäs H (2010) The quality of patient education evaluated by the health personnel. *Scandinavian Journal of Caring Science*24(3): 548–556.

Esimerkki 2: Teos tai muu erillisjulkaisu

Polit DF & Beck CT (2011) *Nursing research: generating and assessing evidence for nursing practice*. Philadelphia, Wolters Kluwer Health/Lippincott Williams & Wilkins.

Paasivaara L, Suhonen M & Virtanen P (2011) Projektijohtaminen hyvinvointipalveluissa. Helsinki, Tietosanoma.

Esimerkki 3: Opinnäyte, julkaisusarjat, raportit

Elo S (2006) Teoria pohjoissuomalaisten kotona asuvien ikääntyneiden hyvinvointia tukevasta ympäristöstä. Väitöskirja. Oulu, Oulun yliopisto.

Suhonen M (2003) Projektin toiminnan ohjaaminen projektin elinkaaren eri vaiheissa. Tapaustutkimus Euroopan sosiaalirahaston rahoittamasta projektista. Pro gradu -tutkielma. Oulu, Oulun yliopisto.

Kauppinen S & Niskanen T (2005) Yksityinen palvelutuotanto sosiaali- ja terveydenhuollossa. Raportteja / Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus (288).

Esimerkki 4: Artikkelit toimitetussa teoksessa

Valtonen A (2005) Ryhmäkeskustelut – millainen metodi? Teoksessa: Ruusuvoori J & Tiittula L (toim) Haastattelu, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere. Vastapaino. 223–241.

Esimerkki 5: Elektroniset lähteet

Laki potilaan asemasta ja oikeuksista 1992/785. www -dokumentti. <http://www.finlex.fi/en/laki/kaannokset/1992/en19920785.pdf>. Ei päivitystietoa. Luettu 2013/1/30.

Sahi T, Castrén M, Helistö N & Kämäräinen L (2007). Haavat ja verenvuodot. Ensiapuopas. Suomen Punainen Risti. Duodecim. Terveyskirjasto. www -dokumentti. http://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=spr00007
Luettu 2013/1/30.

Esimerkki 6: Haastattelu (merkitään lähdeluetteloön Julkaisemattomat lähteet)

Jauhonen M Haastattelu 20.4.2008. Ylihoitaja, Oulun yliopistollinen sairaala.

4.3 Liitteiden merkintä

Tutkielmaan käsittelyyn kiinteästi liittyvä mahdollinen lisämateriaali sijoitetaan liitteiksi tutkielman loppuun. Tällaisia ovat esimerkiksi laajat taulukot, asiakirjanäytteet, kyselylomakkeet ja muut vastaavat. Liitteet numeroidaan juoksevin numeroin liitesivun oikeaan yläreunaan, esimerkki liite 1 ja liite 2. Jos liite on monisivuinen, sivut numeroidaan. Liitteillä ei ole sivunumeroa. Jokaiseen liitteeseen on viitattava tekstissä tai alaviitteessä. Huomaa, että ilman tekstissä olevaa viittausta liite on tarpeeton.

4.4 Lyhenteiden merkintä

Tieteellisessä tekstissä ei pääsääntöisesti ole lyhenteitä. Hyvin yleisesti tunnetut lyhenteet (mm, tms, yms, jne) kirjoitetaan tekstissä kokonaisina sanoina. Ainoastaan lähdeviitteissä lyhenteiden käyttö on sallittua. Vakiintuneet tai tutkimuksessa usein esiintyvät termit voidaan lyhentää, mutta tekijän on termien ensimmäisen kerran mainitessaan osoitettava, mistä lyhenne tulee esimerkiksi: Sosiaali- ja terveysministeriö (STM), Terveyden- ja hyvinvoinnin laitos (THL).

LÄHTEET

- Barlow JH, Cullen LA & Rowe IF (2002) Educational preferences, psychological well-being and self-efficacy among people with rheumatoid arthritis. *Patient Education & Counseling* 46(1): 11–19.
- Carpenter DM, DeVellis RF, Fisher EB, DeVellis BM, Hogan SL & Jordan JM (2010) The effect of conflicting medication information and physician support on medication adherence for chronically ill patients. *Patient Education and Counseling* 81(2): 169–176.
- Kääriäinen M & Kyngäs H (2010) The quality of patient education evaluated by the health personnel. *Scandinavian Journal of Caring Science* 24(3): 548–556.
- Elo S (2006) Teoria pohjoissuomalaisten kotona asuvien ikääntyneiden hyvinvointia tukevista ympäristöistä. Väitöskirja. Oulu, Oulun yliopisto.
- Eloniemi-Sulkava U & Savikko N (2009) Käyttöoireista kärsivän muistisairaana ihmisen hyvinvoinnin ja mielenterveyden tukeminen. Teoksessa: Voutilainen P & Tiikainen P (toim) Gerontologinen hoitotyö. Helsinki. WSOY Oppimateriaalit Oy. 219–231.
- Gallinagh R & Nevin R (2001a) Perceptions of older people who have experienced physical restraint. *British Journal of Nursing* 10(13): 852–859.
- Gallinagh R & Nevin R (2001b) Relatives' perceptions of side rail use on the older person in hospital. *British Journal of Nursing* 10(13): 391–399.
- Kauppinen S & Niskanen (2005) Yksityinen palvelutuotanto sosiaali- ja terveydenhuollossa. Stakes. Raportteja 288. Gummerus. Saarijärvi.
- Polit DF & Beck CT (2011) Nursing research: generating and assessing evidence for nursing practice. Philadelphia, Wolters Kluwer Health/Lippincott Williams & Wilkins.
- Paasivaara L, Suhonen M & Virtanen P (2011) Projektijohtaminen hyvinvointipalveluissa. Helsinki, Tietosanoma.
- Sairaanhoidtajaliitto (2005) Yrittäjäsairaanhoidajat. www -dokumentti. <http://www.sairaanhoidtajaliitto.fi> Päivitetty 2005/9/9. Luettu 2005/9/21.
- Suhonen M (2007) Osallistujaohjaus ristipaineiden keskellä: tapaustutkimus Kainuun maakuntakokeilun sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämishankkeen suunnitteluvaiheesta vuosina 2003-2004. Väitöskirja. Oulu. Oulun yliopisto. PDF-dokumentti. <http://herkules oulu.fi/isbn9789514284465/>. Luettu 2013/1/30
- STV (Suomen virallinen tilasto): Terveyskeskusten vuodeosastohoito 2010. Helsinki: Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL) Luettu 2013/2/1. http://www.statkes.fi/tilastot/tilastotiedotteet/2012/Tr02_12.pdf
- Valtonen A (2005) Ryhmäkeskustelut – millainen metodi? Teoksessa: Ruusuvoori J & Tiittula L (toim) Haastattelu, tilanteet ja vuorovaikutus. Tampere. Vastapaino. 223–241.
- Ympäristösuojelulaki 2000/86. [www.dokumentti. http://www.finlex.fi](http://www.finlex.fi) Ei päivitystietoa. Luettu 2007/9/12

Oulun yliopisto
LTK, Hoitotieteen ja terveyshallintotieteen tutkimusyksikkö, tutkinto-ohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Tiivistelmä Tiina:

Tähän kirjoitetaan tutkielman nimi

Pro gradu tutkielma: 56 sivua, 4 liitettä
Elokuu 2015

Tutkielman tarkoitus ja asetelma: 1–2 riviä tekstiä.

Aineisto, menetelmät: 1–2 riviä tekstiä.

Tutkimustulokset: Tutkimustuloksissa esitetään keskeiset tulokset, 10 – 12 riviä.

Johtopäätökset: 1–5 riviä tekstiä tiivistetyssä muodossa, tutkielman keskeisistä tuloksista. Huomaa, että tiivistelmässä on kokonaisuudessaan 150 – 200 sanaa.

Avainsanat: 3–5 sisältöön liittyvää avainsanaa

University of Oulu
Faculty of Medicine, Research Unit of Nursing Science and Health Management
Nursing Science/Health Management Science

ABSTRACT

Tiivistelmä Tiina:

Thesis name

Pro Gradu Thesis: 56 pages, 4 appendices
August 2015

Aims and objectives; Background: 1–2 line.

Design; Methods: 1–2 line.

Results: Main results of the research, 10– 12 lines.

Conclusions: 1–5 line. Stating what this study adds to the topic. Abstract included 150 – 200 words.

Keywords: The abstract should be followed by 3–5 keywords.